

J. Simon Aranka

Csöpög a csap

kopasz fák nyújtóznak
egykedvűen a nap felé
néhány ezüstös, száraz levél
kapaszkodik az ágakon
mintha ettől függne az élete
de az már régen nem élet
csalóka ez a hajszálon függés
alul a vastag, százszerű
avarszőnyeg, az a valóság
fényes arcát mutatja
a november, álarcot hord
a tó tükör az ég belenéz
kacsák, gémek borzolják
bokor virágzik, méh zümmög
meleg van, verejtékcseppek
lekerül a sapka, a kabát
naptej mindig kapható
bárcsak esne a hó most is
nemcsak mint húsvétkor
a kék égen bárányfelhők
amott fekete füst száll
pereg a víztelen homok
a flakonban van ásványvíz
az soha nem fogy el a polcokról
a szomjúság alszik még
majd síelünk a nyáron
úgyis mindig lesz valahogy
lesznek fák, levelek, ég és tó
lesz nap, hideg és meleg
hajszálon csak a levél függ
csöpög a csap, elzárom